

ראה, שיר המעלות אל ה' באחרת ל' קראתי ויענני. כמה שירות ותשבחות אמר דוד המלך לפניו הקדוש ברוך הוא, והכל כדי להתקין את דרכתו ולעתות לו שם, כמו שנאמר (shawal-b ח) ויעש דוד שם. והשירה הזו אמר לנו בשרהה המשעה הזה לעקב (של יעקב).

רבי אלעזר אמר, יעקב אמר השירה הזו (שהרי בשעה שאמר לו אביו גשה נא ואמשךبني האטה זה בני עשו אם לא. אז [מושום] שהיה מה יעקב בצרה גדולה, שפחד שאביו יכיר אותו וידעו לפניו. מה כתוב? ולא הכוiron כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכו. אז אמר, אל ה' באחרת ל' קראתי ויענני. ה' הצילה נפשי משלפת שקר מלשון רמייה. וזה הדרגה שעשו שרי בה, שהיא שפה השקר [מה הוא]. שפט שקר, בשעה שהביא אותו הנחש קללות על העולם, ובהת恭נות ובעקימות הביא קלות, שהתקלע העולם.

בא ראה, בשעה שאמר יצחק לעשו, יצא השדה וצדקה לי צידה, בה"א, ובארוחה, ויצא עשו כדי שיתברך מיצחק, שאמר לו ואברככה לפני ה'. שאלו אמר ואברככה ולא יותר - יפה. בין שאמר לפני ה' באotta השעה הוזעע כסא כבודו של הקדוש ברוך הוא. אמרה, ומה שצוא נחש מאותן הקלות וישאר יעקב.

בשעה היה הזעע מיכאל, ובא לפניו יעקב והשכינה עליו. וידע יצחק, וראה את גן עדן עם יעקב וברכו לפניו. וכשכננס עשו, נבטים עמו גיהנם, ועל בן ויחד יצחק חרדה גדרה עד

חזי, (תהלים קכ) שיר המעלות אל יי' באחרת ל' קראתי ויענני. כמה שירין ותשבחן אמר דוד מלך קמי קדשא בריך הוא, וכלא בגין לאתקנא דרגיה ולמעבד ליה שמא, כמה דאת אמר, (shawal-b ח) ויעש דוד שם, ושירתא דא אמר (ס"א לא"ג ליה) בד חמא עזבדא דא לעקב (ס"א רצקב).

רבי אלעזר אמר, יעקב אמר שירתא דא (דא), בשעתא דאמר ליה אבוי, (בראשית כ) גשה נא ואמשך בני האטה זה בני עשו אם לא, כדיין (ר"א בגין) דהוה (הו) יעקב בעאו סגי, הדחיל דאבוי ידע ליה ואשתמודע קמייה. מה כתיב, (בראשית כ) ולא הכוiron כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכו. כדיין אמר, (תהלים קכ) אל יי' באחרת ל' קראתי ויענני.

יי' הצילה נפשי משלפת שקר מלשון רמייה, (שם) דא היה דרגא דעתו שרייא ביה, דאייה שפט שקר (ס"א מה הוא). שפט שקר, בשעתא דאייה היה חוייא לווטין על עלמא, ובמחמיו ובעקימיו אייתי לווטין, דאיתלטיא עלמא.

הא חזי, בשעתא דאמר יצחק לעשו, (בראשית כ) ואא השדה וצדקה לי צידה, בה"א, ואוקמיה. ונפק עשו בגין דיתברך מיצחק, דקאמר ליה, (בראשית כ) ואברככה לפני יי', דאלו אמר ואברככה ולא יתר, יאות. בין דאמר לפני יי', בההייא שעטה אזעע קרסי יקרא דקדשא בריך הוא, אמרה, ומה דיפוק חוייא מאינו לווטין, ושטר יעקב בהו.

בזהיא שעטה, אזעע מיכאל ואטא קמייה דיעקב, ושבינתא בהדייה, וידע יצחק, וחמא לגן עדן בהדייה דיעקב, וברכיה קמייה. וכד עאל עשו, עאל בהדייה גיהנם. ועל דא

מְאֹד, שֶׁחָשַׁב שֵׁעֲשׂו לֹא הִיה
בְּצָדְקַת הַהוּא. פָּתָח וְאָמַר,
וְאָכְרַכְהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִי.

מִשּׁוּם כֵּךְ הַזְּדָמָן יַעֲקֹב בְּחִכָּמָה
וּבְעַקְמָמוּמִות שַׁהְבִּיא בְּרִכּוֹת עַל
יַעֲקֹב, שַׁהְוָא כָּמוֹ אָדָם הַרְאָשׁוֹן,
וּגְנִטְלוּ מַאוֹתוֹ הַנְּחַשׁ, שַׁהְוָא
שְׁפָתְשָׁקָר. שְׁפָמָה שְׁקָר אָמַר,
וּכְמָה דְּבָרִי שְׁקָר עָשָׂה כִּדְיַי
לְהַטְעוֹת וְלְהַבִּיא קְלָלוֹת עַל
הַעוֹלָם. מִשּׁוּם כֵּךְ בָּא יַעֲקֹב
בְּחִכָּמָה וְהַטָּעָה אֶת אָבִיו, כִּדְיַי
לְהַבִּיא בְּרִכּוֹת עַל הַעוֹלָם וּלְטַל
מִמְּנוּ מָה שָׁמְנוּ מִן הַעוֹלָם.
וּמְדָה בְּגַדְגָּד מְדָה הַיְתָה, וּעַל כֵּן
בְּתוּב (תהלים קט) וַיַּאֲהַב קְلָלה
וַתַּבּוֹא הָוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָה
וּמְרַחֵק מִמְּנוּ. עַלְיוֹ בְּתוּב (בראשית
ה) אָרוֹר אַתָּה מֶלֶךְ הַבְּהִמָּה וּמֶלֶךְ
חַיִת הַשָּׁדָה. וּגְנִשְׁאָר בּוֹ לְדוֹרִי
דוֹרוֹת, וּבָא יַעֲקֹב וּגְנִטְלָן מִמְּנוּ
הַבְּרִכּוֹת.

וּמִימְיוֹן שֶׁל אָדָם הַרְאָשׁוֹן נָזַע
יַעֲקֹב לְטַל מַהְנָחֵשׁ הַהוּא אֶת
כָּל הַבְּרִכּוֹת הַלְּלוֹ, וְהַוָּא נָשָׁר
עַם קְלָלוֹת וְלֹא יָצָא מֵהֶם. וּרוֹד
אָמַר בָּרוּם הַקָּדֵשׁ (תהלים קט) מִה
יִתְּפַנֵּן לְךָ וּמָה יִסְרַף לְךָ לְשׁוֹן רַמִּיה
חַצִּי גָּבוֹר שְׁנוֹנִים. מִה אֲכַפֵּת
לְאַוְתָו הַנְּחַשׁ הַרְעָה שַׁהְבִּיא
קְלָלוֹת עַל הַעוֹלָם, כָּמוֹ שָׁאָמָר,
נְחַשׁ נוֹשֵׁךְ וּמְמִית, וְאַיִן לוֹ מִמְּנוּ
הַנְּאָה.

לְשׁוֹן רַמִּיה - שְׁרָמָה אֶת אָדָם
וְאָשָׁתוֹ וְהַבִּיא רֵע עַלְיוֹ וּעַל
הַעוֹלָם. אַחֲר כֵּךְ בָּא יַעֲקֹב וּגְנִטְלָן
מִשְׁלָלו אֶת כָּל אָוֹתָם הַבְּרִכּוֹת.
חַצִּי גָּבוֹר שְׁנוֹנִים - זֶה עָשָׂו
(dagim) לַיַּעֲקֹב עַל אַיִן בְּרָכָן, כַּמָּה דָא אָמַר,
(בראשית כד) וַיִּשְׂטָם עָשָׂו אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרִכה
וְגו' (ר"א ל"ג פ"א ח"ו).

וַיִּתְּהַן לְךָ הָאֱלֹהִים מַטְלָה הַשְּׁמִים וּמִשְׁמִינִי
הָאָרֶץ, הָא מַלְעִילָא וּמַפְתָּא בְּחֻבּוֹרָא

(בראשית כד) וַיִּחַרְדֵּן יִצְחָק חִרְדָּה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד,
דִּחְשָׁב דְּלֹא הַוָּה עָשָׂו בְּהַוָּה סְטוֹרָא, פָּתָח
וְאָמַר, (בראשית כד) וְאָכְרַכְהוּ גַם בְּרוּךְ יְהִי.

בְּגִין כֵּה, אַזְדָּמָן יַעֲקֹב בְּחִכָּמָה וּבְעַקְמִימָה
דָּאִיתִי בְּרָכָן עַלְיהָ דִּיעַקְבָּ דָאִיהָ
כְּגֻוָּנָא דָאָדָם הַרְאָשׁוֹן, וְאַתְּגַטְלָן מִהַּוָּה חַוִּיא
דָאִיהָ שְׁפָתְשָׁקָר. דִּכְמָה שְׁקָרְא אָמַר, וּכְמָה
מַלְיִי דְּשְׁקָרְא עַבְדָ, בְּגִין לְאַטְעָא וּלְאִיתָא
לְוּוטִין עַל עַלְמָא. בְּגִין כֵּה, אָתָא יַעֲקֹב
בְּחִכָּמָה וּאַטְעָי לְאָבִי, בְּגִין לְאִיתָא בְּרָכָן
עַל עַלְמָא, וְלְגַטְלָן מַגִּיה מִה דְמַנְעָ מַעַלְמָא,
וּמְדָה לְקַבֵּל מְדָה הַוָּה. וְעַל דָא כִּתְיבָ, (תהלים קט)
וַיַּאֲהַב קְלָלה וַתַּבּוֹא הָוּ וְלֹא חָפֵץ בְּבִרְכָה
וּמְרַחֵק מִמְּנוּ. עַלְיהָ פְּתִיבָ, (בראשית ג) אָרַפְר אַפָּה
מַבְלֵל הַבְּהִמָּה וּמַבְלֵל חַיִת הַשָּׁדָה. וְאַשְׁתָּאָר בִּיה
לְדָרִין, וְאָתָא יַעֲקֹב וּגְנִטְלָן מַגִּיה בְּרָכָן.

וּמְן יוֹמְיוֹ דָאָדָם, אַזְדָּמָן יַעֲקֹב לְגַטְלָן מִהַּוָּה
חִוִּיאָ, כֵּל הַגִּי בְּרָכָן, וְאַשְׁתָּאָר אִיהָ
בְּלְלוֹטוֹין וְלֹא נְפָק מַגִּיהָו. וְקַודְשָׁא, (תהלים קט) מָה יִתְּהַן לְךָ וּמָה יוֹסִיף לְךָ
לְשׁוֹן רַמִּיה חַצִּי גָּבוֹר שְׁנוֹנִים. מָה אִיכְפַּת לִיה
לְהַהְוָא חַוִּיא בִּישָּׁא, דָאִיתִי לְוּוטִין עַל עַלְמָא.
כַּמָּה דָאָמָר, נְחַשׁ נוֹשֵׁךְ וּמְמִית, וְלִיתָ לִיה
הַגָּאה מַגִּיה.

לְשׁוֹן רַמִּיה, דָרְמִי לִיה לְאָדָם וּלְאִתְתִּיה,
וְאִיתִי בִּישָּׁא עַלְיהָ וְעַל עַלְמָא. לְכַתֵּר
אָתָא יַעֲקֹב, וּגְנִטְלָן מַדִּילָה כֵּל אַיִן בְּרָכָן.
חַצִּי גָּבוֹר שְׁנוֹנִים, דָא עָשָׂו דְּגַטְרָ דְּבָבוֹ (ג"א
(dagim) לַיַּעֲקֹב עַל אַיִן בְּרָכָן, כַּמָּה דָאָתָ אָמַר,
(בראשית כד) וַיִּשְׂטָם עָשָׂו אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרִכה
וְגו'. (ר"א ל"ג פ"א ח"ו).

וַיִּתְּהַן לְךָ הָאֱלֹהִים מַטְלָה הַשְּׁמִים וּמִשְׁמִינִי
הָאָרֶץ, הָא מַלְעִילָא וּמַפְתָּא בְּחֻבּוֹרָא